

Монографії

1. Бакум З. П. Теоретико-методичні засади навчання фонетики української мови в гімназії : моногр. / З. П. Бакум. – Кривий Ріг : Видавничий дім, 2008. – 338 с.

Анотація. У монографії запропоновано концепцію, згідно з якою українська мова в гімназії є предметом вивчення і засобом навчання, що уможливорює розвиток мовної особистості, оволодіння різними формами роботи над мовленнєвим матеріалом з орієнтацією на майбутню професію. Обґрунтовано сучасні підходи (компетентнісний, системний, комунікативно-діяльнісний, функційно-стилістичний) та принципи (загальнодидактичні, лінгводидактичні, специфічні) у навчанні фонетики; розроблено систему роботи, спрямовану на формування компетенцій старшокласників (мовну, мовленнєву, комунікативну, соціокультурну) у процесі поглиблення, узагальнення та систематизації знань із фонетики; репрезентовано низку ефективних методів навчання, систему вправ, інноваційних технологій, що забезпечує всебічну підготовку майбутнього фахівця.

Книга призначена для вчених-методистів, викладачів вищих закладів освіти, аспірантів, магістрантів, студентів і вчителів-словесників.

Зміст

Вступ	5
Розділ 1. Лінгвістичні засади навчання фонетики української мови в гімназії	11
Ключові питання фонетичної теорії в гімназійному курсі мови	11
Фізіолого-акустичний та лінгвістичний аспекти вивчення звуків мовлення	21
1.3. Проблема статусу фонем як функційно значущої одиниці в теорії та практиці навчання мови	49
Розділ 2. Психолого-дидактичні основи поглиблення, узагальнення і систематизації знань із фонетики	111
2.1. Психологічні та психолінгвістичні чинники на завершальному етапі навчання фонетики	111
2.2. Сучасні підходи, принципи в навчанні фонетики	121
Розділ 3. Змістова характеристика навчання фонетики в гімназії	145
3.1. Зміст фонетики в шкільних варіативних програмах	145
3.2. Аналіз матеріалу з фонетики в підручниках і посібниках з української мови	162
3.3. Підсумковий контроль досягнень учнів старшої школи	172
Розділ 4. Технологія поглиблення, узагальнення та систематизації знань із фонетики	185
4.1. Формування мовної, мовленнєвої, комунікативної компетенцій учнів 10 класу гімназії	185
4.2. Методи навчання фонетики	198
4.3. Система завдань і вправ для формування мовної особистості	217
Висновки	293

2. Бобрицька В. І. Виховання особистості в досвіді А. С. Макаренка / В. І. Бобрицька // Формування педагогічної культури в Україні : кол. моногр. – Полтава : ПДП ім. В. Г. Короленка, 1991. – 145 с.

Анотація. У колективній монографії, присвяченій 100-й річниці від дня народження А. С. Макаренка, авторським колективом науковців ПДП імені В. Г. Короленка викладено теоретичні і практичні основи формування педагогічної культури в Україні, представлено творчі напрацювання сучасних науковців, в яких здійснено спробу переосмислити творчу спадщину А. С. Макаренка з позицій нових умов діяльності вітчизняних закладів освіти. Колективна монографія адресована вчителям, науковцям, аспірантам і студентам, педагогічній громадськості України.

Зміст

1. Передмова	3
2. Земські початкові училища – новий тип народної школи в Україні (Гавриш Р.Л.)	6
3. Законодавча діяльність Міністерства народної освіти з питань організації жіночих гімназій та прогімназій в Україні (1856 -1870 рр.) (Тронько Т.В.)	22
4. Діяльність спеціальних державних органів боротьби з дитячою безпритульністю в Українській РСР (1919 – 1932 рр.) (Діптан І.І.) ...	55
5. Сільське Учителство України в 20 – 30-ті роки (Єрмак О.П.).	90
6. Виховання особистості в досвіді А.С. Макаренка	
7. (1920 -1926 рр.) (Бобрицька В.І.).	118
8. Внесок А.С. Макаренка у формування педагогічної культури учителів України (Кривонос І.Ф.)	135
9. Післямова.	145

3. Бобрицька В. І. Формування здорового способу життя у майбутніх учителів : моногр. / В. І. Бобрицька. – Полтава : Скайтек, 2006. – 432 с. – ISBN 966–7723–27–5.

Анотація. У монографії викладено теоретико-методологічні та методичні основи формування здорового способу життя у майбутніх учителів. Розглянуто особливості становлення і розвитку проблеми культивування здорового способу життя в суспільній практиці, науці, професійній підготовці майбутнього вчителя. Запропоновано модель формування здорового способу життя у майбутніх учителів у процесі професійної підготовки, розроблено науково-методичні основи формування готовності студентів вищих педагогічних навчальних закладів до організації здорової життєдіяльності.

Для науковців, викладачів, аспірантів, студентів, магістрантів вищих педагогічних навчальних закладів.

Зміст

Вступ	6
РОЗДІЛ 1.	
ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ	12
1.1. Актуальні проблеми професійної підготовки майбутніх учителів на сучасному етапі розвитку освіти	12
1.2. Природознавча освіта як складова професійної підготовки майбутніх учителів	35
1.3. Вивчення дисциплін природничого циклу у вищій педагогічній школі в контексті сучасних завдань професійної підготовки майбутніх учителів ..	78
Висновки до розділу 1	86
РОЗДІЛ 2.	
СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ	88
2.1. Історичний розвиток і становлення ідеї культивування здорового способу життя молоді в соціальній практиці і науці	88
2.2. Теорія і практика формування здорового способу життя у психолого-педагогічних дослідженнях	163
Висновки до розділу 2	207
РОЗДІЛ 3.	
КОНСТРУЮВАННЯ ЗМІСТУ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ	
3.1. Методологічні і теоретичні основи гуманноцентричного спрямування процесу формування здорового способу життя у майбутніх учителів. . . .	210
3.2. Сучасні здоров'язберігальні технології та можливості їх використання у професійній підготовці майбутніх учителів	242
3.3. Змістова модель формування здорового способу життя у майбутніх учителів	268
Висновки до розділу 3	338
РОЗДІЛ 4.	
НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ЗДОРОВОЇ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ	
4.1. Цілі і завдання формування готовності майбутніх учителів до організації життєдіяльності на засадах здорового способу життя	340
4.2. Засоби формування готовності майбутніх учителів до раціональної організації життєдіяльності	342
4.3. Педагогічні умови формування здорового способу життя у майбутніх учителів	355
4.4. Критерії, їх ознаки та рівні готовності майбутніх учителів до формування здорового способу життя	356
Висновки до розділу 4	367
РОЗДІЛ 5.	
ЕФЕКТИВНІСТЬ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ У ПРОЦЕСІ	

ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ	369
5.1. Загальна логіка і методика організації експериментальної роботи . . .	369
5.2. Результати експериментальної роботи.	381
5.3. Аналіз результатів дослідження	397
Висновки до розділу 5	406
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ	408
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	414
ДОДАТКИ	466

4. Бондарева О. Є. Міф і драма у новітньому літературному контексті : Поновлення структурного зв'язку через жанрове моделювання : моногр. / О. Є. Бондарева. – К. : Четверта хвиля, 2006. – 512 с. – ISBN 966–529–133–5.

Анотація. У книзі досліджено основні закономірності жанрового моделювання в українській драматургії останньої третини ХХ – початку ХХІ ст., можливі форми та фіксовані механізми процесуальної взаємодії міфу і драми під тиском стильової еkleктики, жанрової гібридизації, потужної гіпертекстуальності, різних європейських театральних практик ХХ ст. Жанрова система новітньої української драматургії відрефлектована як структурна цілісність зі сформованими закономірностями та механізмами внутрішніх процесів. Окремі аспекти розглянуто на порівняльному синхронному зрізі метропольної і діаспорної драми, обґрунтування більшості жанрових модусів враховує діахронні претексти. У науковий контекст введено чимало розпорошених текстів українських драматургів досліджуваного періоду, які носять відкрито експериментальний характер і тому майже випадають за межі сьогоденного офіційного літературного і театального процесу. Проаналізовано різні рівні засвоєння новітніми драматургами художніх та культурних “претекстів”, визначено провідні критерії активного відбору, завдяки якому певні тексти попередніх епох, прочитані на інтертекстуальному чи інтермедіальному рівні, набувають статусу естетичних міфів для драматургії кінця ХХ – початку ХХІ століть. Обґрунтовано специфіку авторського неоміфологічного дефініювання жанрів, що на сучасному етапі є загальноприйнятою практикою, встановлено кореляції між “традиційними” і “авторськими” жанрами у досліджуваних драматургічних текстах. Для науковців, викладачів, аспірантів, студентів.

Зміст

Вступ

РОЗДІЛ 1.

Міфотворча і міфоруїнівна тенденції у драматургічних жанрах останньої третини ХХ – початку ХХІ століть

- 1.1. Вплив міфотворення, деміфологізації, реміфологізації на жанрову специфіку драматургії останніх десятиліть
- 1.2. “Тотальна” міфопоетика як драматургічна жанротворча стратегія

1.3. Вплив міфологічних структур на жанрово-креативну практику українських драматургів кризової доби

РОЗДІЛ 2.

Варіювання соціальних міфів у драматургічному процесі останньої третини ХХ – початку ХХІ століть

2.1. Міфічний статус особистості в “театрі історії”: “бунт жанру” історичної драми

2.2. Міф та антиміф людини-“совка” у драматургічному транскрибуванні: від апологетико-міметичних до символіко-ігрових жанрових форм

2.3. “Міф України” і його новітні інтерпретації у гібридних жанрових структурах материкової та діаспорної драми

РОЗДІЛ 3.

Митець як міф та антиміф

3.1. Трансформація модерністського міфу про Творця у постмодерністську добу і жанрологічний шлях від теургічного дійства до антивистави

3.2. Поет як медіум, біографічний персонаж і текст: еволюція “біографічної” драми у міфологічному та антиміфологічному контекстах

3.3. Транзитивність літературного героя у новітній драмі

3.4. Рух текстових стратегій індивідуального драматургічного письма: від “літературного міфологізму” та інтертекстуальності – до “драматургії дискурса” і метадраматургії

РОЗДІЛ 4.

Драматургічне жанрове моделювання міфологічних і неоміфологічних моделей світу

4.1. Християнська міфологія у жанровому полі новітньої драми: від традиційних сюжетів і канонічних жанрів до авторського міфо- та жанротворення

4.2. Моделі світу, типи драматургічних конфліктів і жанрові модальності драматургії постіндустріальної доби

4.3. Оформлення нової системи жанрологічних стратегій

4.4. “Антидрама” й “антитеатр”: жанрово-естетичні коди, концептуалістські та постконцептуалістські жанрологічні стратегії

4.5. Естетизація жанрових категорій і “міф театру”. Театр як претекст і гіпертекст сучасної драми

Висновки

Список використаних джерел

Притмітки і коментарі

5. Борисенко К. Г. Prosimetrum в українській літературі барокової доби : моногр. / К. Г. Борисенко. – Донецьк : Норд-Прес, 2008. – 124 с.

Анотація. У монографії досліджується явище prosimetrum (поєднання поезії та прози) в українській літературі XVII – XVIII ст. на матеріалі «учительних» книжок («Діоптра Віталія Дубенського, «Алфавіт духовний»

Ісаї Копинського, «Руно орошенное» Дмитра Туптала, «Театрон» Івана Максимовича), полемічних трактатів («Nowa miara...» Лазаря Барановича, «Месія правдивий» Іоанікія Галятовського, «Знаменія пришествія антихристова» і «Камінь віри» Стефана Яворського) та панегіриків («Bogaty wirydarz» Івана Орновського, «Redirivus phoenix. Lazarus Baranovich» Лаврентія Крщоновича, «Pelnia niewbywaiNecy chwaiu...» та «Echo giosu...» Стефана Яворського, «Августейшей непобѣдимой імператрицѣ єя священнѣйшему величеству Єлизаветѣ Петровнѣ» Мануйла Козачинського).

6. Єременко О. В. “Чим не служити Україні – добре” Олексій Плющ : літературний портрет : моногр. / О. В. Єременко. – К. : ІВЦ Держкомстату України, 2003. – 173 с.

Анотація. У книзі зроблена спроба дослідження життя і окремих аспектів творчості Олексія Плюща, представника українського модернізму. Приналежність до того покоління митців початку ХХ століття, яке торувало шлях новим художнім напрямом, не дозволила йому вчасно здобути власне місце в історії національної літератури і культури. Вивчення спадщини цього письменника вкрай важливе для цілісного комплексного осмислення всього літературного процесу в Україні початку ХХ століття.

Зміст

Вступ	4
Розділ І. "Як метеор, пронісся над життям..."	10
Розділ ІІ. Жанрові і стилістичні особливості малої прози	42
Розділ ІІІ. Модерні жанрово-стильові домінанти у творчості Олексія Плюща	87
Поет, мислитель, патріот	148

7. Єременко О. В. Літературний образ у силовому полі синкретизму : моногр. / О. В. Єременко. – К. : Євшан-зілля, 2008. – 320 с.

Анотація. У монографії представлена концепція синкретизму художньої образності (СХО), іманентної прикмети культури взагалі й художньої літератури зокрема. Українська література другої половини ХІХ - початку ХХ століть в дослідженні постає синкретичною в усіх своїх виявах, оскільки завжди в центрі художнього моделювання – багатовимірний, багатовекторний постать людини. У проявах синкретизму закріплено процес і результат літературної творчості: художній текст, образність (структура і взаємодія всіх його рівнів), автор, наратор, реципієнт і художня література, жанр твору. Синкретизм трактується як специфічна єдність елементів літературного твору, неостаточне злиття різнорідних рівнів тексту, що при цьому зберігають свої якості, об'єднує всі пласти текстового масиву й водночас розмежовує їх, створюючи неповторну системність окремого твору. Літературний твір, осмислений із позицій синкретизму художньої образності, постає в несподіваному мистецькому ракурсі, активізує рецептивні процеси.

Зміст

Переднє слово

3

I. Епістемологія синкретизму художньої образності

7

II. Типи синкретизму художньої образності в українській прозі другої половини XIX – початку XX століття 160

Висновки

284

8. Зеленюк О. Засади державно-правового функціонування сфери фізичного виховання студентів вищих навчальних закладів України / О. Зеленюк, В. Макареня, Л. Кравченко // Реалізація здорового способу життя–сучасні підходи : кол. монографія . – Дрогобич, 2007. – С. 55–59.

Анотація. У статті розглянуто державно-правові засади функціонування сфери фізичного виховання студентів вищих навчальних закладів України.

9. Лавріненко О. А. Педагогічна майстерність в історико-педагогічному вимірі : теорія, практика, поступ : моногр. / О. А. Лавріненко. – К. : Богданова А. М., 2009. – 328 с. – ISBN 978–966–2184–08–2.

Анотація. У монографії розглядаються ідеї та практичний досвід становлення педагогічної майстерності в освітньо-виховних системах педагогічних закладів України середини XVI – XX ст. Висвітлюються історичні витoki педагогічної майстерності як системи професійних компетентностей вчителя-вихователя, обґрунтовуються теоретико-методологічні та практичні підходи до втілення ідей педагогічної майстерності в процес підготовки майбутніх учителів вищими закладами освіти на різних етапах державного розвитку. Досліджуються й аналізуються творчі пошуки провідних вітчизняних учених, культурно-освітніх та громадсько-політичних діячів, педагогів-новаторів, професорсько-викладацьких колективів окремих педагогічних ВНЗ із запровадження педагогічної майстерності в практику підготовки вчителя.

Зміст

Вступ7

РОЗДІЛ 1. Проблеми педагогічної майстерності

в історії світової та вітчизняної педагогічної думки11

РОЗДІЛ 2. Специфіка педагогічної майстерності в підготовці вчителя провідними освітніми закладами України кінця

XVI – другої половини XVIII ст. 91

РОЗДІЛ 3. Особливості змісту педагогічної майстерності вчителя періоду українського національно-культурного Відродження XIX – початку XX століття.137

РОЗДІЛ 4. Тенденції розвитку педагогічної майстерності у вищих навчальних закладах України першої половини XX століття.196

РОЗДІЛ 5. Ідеї гуманізації процесу підготовки вчителя та їх вплив на розвиток педагогічної майстерності у вищих навчальних закладах України другої половини ХХ століття – початку ХХІ століття.	251
Післямова	295
Література	299

10. Лозко Г. С. Українське язичництво : моногр. / Г. С. Лозко. – К. : Укр центр духовної культури, 1994. – 98 с. – ISBN 5-7707-58-96-5.

Анотація. Подано систематизацію найдавніших вірувань українців. Погляд на міфологію рідного народу як на Олімп давніх Богів, яким поклонялися предки. Впроваджено термін та поняття «етнорелігія», розглянуто язичництво Київської Русі як рідну автохтонну релігію українців. Додано реконструкцію язичницького календаря та короткий словник дохристиянських імен (600 імен).

Зміст

Передмова – 3.

Етнічна віра українців – 4.

I. Вірування, міфологія, демонологія – 6.

II. Релігійна культура українців – 34.

Коло Свароже – 81.

Праслов'янський іменослов – 85.

11. Лозко Г. С. Велесова Книга – Волховник : [наук. вид.] / Г. С. Лозко. – 2 - е вид. – Вінниця : Континент-Прим, 2004. – 504 с.: іл. – (Українська Духовна академія Рідновірів). – ISBN 966-516-189-X.

Анотація. Наукове текстологічне дослідження, літературний переклад і релігієзнавчий коментар текстів («дощечок») Велесової книги. Наукове дослідження джерельної бази, публікація листування, архівних документів у справі видання пам'ятки: Миколи Скрипника, Володимира Шаяна та Лариси Мурович (друкується вперше). Лексикографічний словник на 8500 слів. Таке енциклопедичне видання Велесової Книги здійснено вперше.

Зміст

Слово предка послухай, нащадку (передмова Івана Білика).

Дерев'яні книги волхвів, або «Слово о Правді».

Голос предків (Ярослав Оріон).

Пошуки Велесової Книги (листування).

Велесова Книга (Літературний переклад і релігієзнавчий коментар Галини Лозко).

Дошки правдодатні (архів Юрія Миролюбова).

Аз Буки Віди (лексикографічний словник).

Показчики: географічних назв, імен історичних осіб, етнічних назв, імен Богів та релігійних понять.

Література.

12. Лозко Г. С. Коло Свароже. Відроджені традиції : [наук. вид.] / Г. С. Лозко. – 3-є вид., виправ. та допов. – Ніжин : Аспект-поліграф, 2009. – 228 с. – ISBN 978–966–340–348–9.

Анотація. Книга вперше в Україні порушує проблему наукової реконструкції дохристиянського календаря Київської Русі. Кількаразові зміни літочислення впродовж двох тисячоліть зруйнували основи природного астрономічного календаря, за яким жили наші давні предки. Оскільки календар, на думку авторки, є головним ритмоладуючим чинником симбіозу людини і природи, доцільно відновити основні природно-астрономічні цикли і пов'язані з ними обрядово-міфологічні комплекси. Міфологія власного народу розглядається авторкою як спосіб пізнання істини, а родова логіка мислиться як шлях досягнення етнічного ідеалу. Доповнення до третього видання: Свята Кола Сварожего (або як складати язичницький календар) – ст. 88 – 96; Коло Свароже на 2009 р. – С. 214 – 215.

Свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір № 9592 (Міністерство освіти і науки України. Державний департамент інтелектуальної власності) – 19.03.2004.

Зміст

I розділ. Пам'ять Роду.

Міфологія священного – 3.

Спільні корені арійської та слов'янської міфології – 12.

Українська міфологія – 27.

II розділ. Коло Свароже

Календар як етнічна цінність – 68.

Відроджений Час – 77.

Повернення на Кола свої – 85.

III розділ. Від Коляди до Коляди.

Різдво Сонця – 97.

А вже Весна – 110.

Літо красне – 119.

Осенини – 128.

Розділ IV. Символіка Священного

Українські символи та священні знаки – 138.

Дерево життя – 156.

Священні символи в обрядах і звичаях – 177.

Післяслово – 211.

Додатки – 212.

Список використаної літератури – 217.

13. Лозко Г. С. Європейський етнорелігійний ренесанс : витоки, сутність, перспективи (на матеріалі відродження етнорелігій у європейських країнах) : моногр. / Г. С. Лозко. – К. : Такі справи, 2006. – 424 с. – ISBN 966–7208–34–6.

Анотація. У науковій монографії з'ясовується ряд філософських понять, пов'язаних з духовно-культурним феноменом етнорелігійного

ренесансу. Висвітлюються сучасні ідеологічні та духовні основи процесу відродження етнічних релігій (витокового язичництва) в країнах Європи, розглянуто природні релігійні системи як позитивне етнокультурне явище, що є невід'ємною частиною загальнонаціональної культури.

Рекомендовано до друку Вченою Радою філософського факультету Київського національного університету ім. Тараса Шевченка (Протокол від 22 травня 2006 р.). Свідectво про реєстрацію авторського права на твір № 10385 (Міністерство освіти і науки України. Державний департамент інтелектуальної власності) – 24.06.2004.

Зміст

Передмова – 5.

Розділ I. Методологічні та теоретичні засади дослідження, його емпірична база – 7.

Розділ II. Етнічна релігія як наукове поняття і духовно-культурний феномен – 19.

Розділ III. Зміст і форми сучасного європейського етнорелігійного ренесансу – 100.

Розділ IV. Етапи розвитку та основи реконструкції української етнорелігії – 250.

Розділ V. Видатні постаті українського етнорелігійного ренесансу в європейському контексті – 326.

Висновки. Етнорелігійний ренесанс як циклічна закономірність: перспективи розвитку – 386.

Іменний покажчик – 392.

Географічний покажчик – 399.

Список використаних джерел – 403.

14. Лозко Г. С. Пробуджена Енея : Європейський етнорелігійний ренесанс : [моногр.] / Г. С. Лозко. – Х. : Див, 2006. – 464 с.: іл. – ISBN 966–8504–20–8.

Анотація. Європа в Античну епоху мала назву Енея. Монографія висвітлює процеси нового відродження автентичних язичницьких релігій у багатьох країнах Європи. Авторка показує широкий спектр довго замовчуваних явищ, які досі залишаються незручними для офіційних інститутів: християнство та інші «світові» (інтернаціональні) релігії розглядаються як латентні засоби глобалізації, а відроджувані етнорелігійні системи як альтернатива і спосіб самозбереження сучасних націй. Чи не вперше, звернуто увагу наукової громадськості на тоталітарний вплив аврамічних релігій на масову свідомість. Понад 200 ілюстрацій, що становлять історіографічну цінність.

Рекомендовано до друку Вченою Радою Книжкової палати України ім. Івана Федорова (Протокол №5 від 5 квітня 2006 р.).

Зміст

Вона називалась Енея – 5.

Як і для чого написана ця книга – 7.

Розділ I. Етнічна релігія як наукове поняття і духовно-культурний феномен – 21.

I.1. Поняття „етнос” та „етнічна релігія”

I.2. Поняття „духовно-культурний феномен”

та „етнорелігійний ренесанс”

I.3. Природність і штучність релігії як сутнісна ознака і класифікаційний критерій

I.4. Арійський політеїзм і семітський монотеїзм як пара світоглядних протилежностей

I.5. Роль етногонії в системі арійських етнорелігій

I.6. Етнічний макро- і мікрокосм

I.7. Етнорелігія як засіб самозбереження етносу

I.8. Втрата етнічної релігії та її історичні наслідки в історії (на прикладі слов'янських народів).

I.9. Феномен предківської віри у житті та військовій діяльності Великого Руського князя Святослава

Розділ II. Європейський Етнорелігійний ренесанс –103.

II.1. Консервативна революція і Традиціоналізм як предтечі етнорелігійного ренесансу

II.2. Етнічні релігії в Балто-Слов'янських країнах:

– Рідна Віра в Литві

– Рідна Віра в Латвії

– Рідна Віра в Польщі

– Рідна Віра в Російській Федерації

– Рідна Віра в Республіці Білорусь

– Рідна Віра в Болгарії

– Окремі рідновіри Словаччини

– Окремі рідновіри Сербії

II. 3. Етнічні релігії в Центральній і Західній Європі:

– Друїдизм у Франції

– Одінізм: Німеччина, Ісландія, Англія, Норвегія у порівнянні з США

II. 4. Етнорелігії в інших країнах Євразії:

– Еллінізм у Греції

– Римське язичництво в Італії

– Мітраїзм у Вірменії

– Пантеїзм у Марі Ел

– Пантеїзм у Чуваській Республіці

– Відродження корінних релігій фінських і угорських етносів

II. 5. Світовий Конгрес Етнічних Релігій

(World Congress of Ethnic Religio – WCER)

II. 6. Родове Слов'янське Віче – консолідація слов'ян-рідновірів

II. 7. Закономірності етнорелігійного відродження

Розділ III. Українська етнорелігія: етапи розвитку та основи реконструкції – 263.

III. 1. Поняття „українська етнорелігія” та „реконструкція етнорелігії”

- III. 2. Періодизація розвитку етнорелігії на теренах України
- III. 3. Релігійні вірування трипільців як автохтонного населення давньої України
- III. 4. Ведизм як витокова основа формування арійських етнорелігій
- III. 5. Витокове „православ’я”: занепад та відродження
- III. 6. Основи реконструкції богословських та обрядових засад Рідної Віри (на прикладі культу Матері Землі)
- III. 7. Відродження морально-етичних та екологічних основ Рідної Віри (на прикладі культу Сонцебога)
- III. 8. Астрономічні, археологічні та фольклорні основи реконструкції календаря Рідної Віри
- Розділ IV. Український Етнорелігійний ренесанс у його видатних постатях – 341.
- IV. 1. Духовні предтечі і переоцінка релігійних вартостей
- IV. 2. Володимир Шаян – основоположник Відродження Рідної Віри
- IV. 3. Ярослав Орion: спроба створення громадянської релігії
- IV. 4. Лев Силенко – реформатор-монотеїст, ньюейджер
- IV. 5. Рунвізм як рудимент християнсько-монотеїстичного мислення
- IV. 6. Розвиток та згасання Рідної Віри в українській діаспорі
- IV. 7. Сучасний стан відродження Рідної Віри в Україні
- IV. 8. Деякі негативні явища в сучасному рідновірському русі України
- Висновки. Етнорелігійний ренесанс як циклічна закономірність – 411.
- Показчики: іменний, географічний, богословський – 417.
- Бібліографія – 435.
- Додаток – 460.

15. Любашенко О. В. Лінгводидактичні стратегії навчання української мови у вищих навчальних закладах : моногр. / О. В. Любашенко. – К. : КНУ ім. Т. Шевченка, 2008. – 380 с.

Анотація. У монографії представлено теоретико-педагогічне обґрунтування навчання української мови україномовних студентів шляхом побудови лінгводидактичних стратегій на суб’єктно-діяльнісних засадах. Автор використала висновки досліджень у різних галузях антропологічних знань, здійснила спробу синтезувати концепції, гіпотези, методи психології, психолінгвістики, дидактики, соціології, філософії для вироблення конкретного методичного інструментарію та його застосування в лінгводидактиці вищої школи.

Книгу адресовано фахівцям у галузі лінгводидактики вищої школи, педагогам-практикам, усім тим, хто цікавиться проблемою навчання української мови студентів різних факультетів, спеціальностей, фахових спрямувань.

Зміст

Передмова

5

Вступ. Теоретичні основи сучасного навчання української мови у вищій школі

7

Розділ 1. Навчання української мови у вищому навчальному закладі на основі суб'єктно-діяльнісного підходу	17
1.1. Українська мова як предмет навчання та як мова навчання у вищій школі (історико-культурологічний аспект)	20
1.2. Педагогічні умови навчання української мови на неспеціальних факультетах у вищому освітньому закладі (сучасний етап розвитку)	31
1.3. Суб'єктна спів діяльність і навчальний процес	48
Розділ 2. Стратегія як структурна одиниця дидактики	85
2.1. Визначення стратегії та її типів у психолінгвістиці, педагогічній психології, психодидактиці	86
2.2. Навчальна стратегія в системі лінгводидактики та методики української мови	98
2.3. Лінгводидактична стратегія у ВНЗ: сутність і структура	104
Розділ 3. Стратегія як проект дидактичного процесу і діяльності навчання української мови у ВНЗ	111
3.1. Процесуальні та діяльнісні об'єкти проектування лінгводидактичної стратегії	112
3.2. Текстово-комунікативна мовленнєва діяльність як лінгводидактична мета	122
3.3. Зміст навчання як об'єкт проектування стратегії	139
Розділ 4. Типи лінгводидактичних стратегій вивчення української мови на неспеціальних факультетах ВНЗ	191
4.1. Стратегії рецептивного мовленнєвого спілкування	193
4.1.1. Дидактичне слухання (аудіювання)	195
4.1.2. Стратегії читання в навчанні української мови	206
4.2. Лінгводидактичні стратегії продукування тексту	218
4.2.1. Навчання репродуктивного та інтерпретаційного текстотворення	222
4.2.2. Навчання контактної-комунікативної мовленнєвої взаємодії у формі монологічних та діалогічних текстів	231
4.2.3. Опанування стильовими та жанровими видами продуктивного мовлення	242
4.3. Стратегії перетворення тексту	259
Висновки	273
Література	277

16. Мартиненко С. М. Діагностична діяльність майбутнього вчителя початкових класів : теорія і практика : моногр. / С. М. Мартиненко. – К. : КМПУ ім. Б. Д. Грінченка, 2008. – 434 с. – ISBN 978–966–7548–44–5.

Анотація. У посібнику висвітлено сутність, зміст і функції діагностичної діяльності вчителя початкових класів, подано діагностичні методики і технології вивчення навчально-пізнавальної діяльності учнів початкової школи, що становлять діагностичний супровід педагогічної праці вчителя. Методичне портфоліо з педагогічної діагностики містить тестові методики вивчення психологічних і пізнавальних процесів,

розвитку мовлення учнів молодшого шкільного віку, а також поради для батьків першокласників.

Для вчителів початкових класів, викладачів і студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

Зміст

ВСТУП	3
РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ ДО ДІАГНОСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	10
1.1. Професійна діяльність учителя: сутність і структура	10
1.2. Умови підвищення ефективності професійної діяльності вчителя	32
1.3. Зміст і функції діагностичної діяльності вчителя	55
Висновки до першого розділу	88
РОЗДІЛ II. ДІАГНОСТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	91
2.1. Вчитель початкових класів як суб'єкт діагностичної діяльності	91
2.2. Аналіз типових труднощів у діагностичній діяльності вчителя початкових класів	114
2.3. Концептуальні засади підготовки майбутніх учителів до діагностичної діяльності	143
Висновки до другого розділу	170
РОЗДІЛ III. МОДЕЛЬ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ДІАГНОСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	175
3.1. Характеристика моделі підготовки майбутнього вчителя початкових класів до діагностичної діяльності	175
3.2. Мотиваційно-ціннісне ставлення до діагностичної діяльності	206
3.3. Когнітивні засади діагностичної діяльності	226
3.4. Операційні засади педагогічної діагностики	258
Висновки до третього розділу	281
РОЗДІЛ IV. ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ГОТОВНОСТІ ДО ДІАГНОСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	285
4.1. Удосконалення діагностичних умінь у системі педагогічної практики	285
4.2. Формування досвіду діагностичної діяльності на елективних курсах з педагогіки	305
4.3. Педагогічна діагностика у наукових дослідженнях студентів	320
Висновки до четвертого розділу	332
РОЗДІЛ V. РЕЗУЛЬТАТИ ЕКСПЕРЕМЕНТАЛЬНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ЩОДО ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ДІАГНОСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	335
5.1. Критерії та показники готовності майбутнього вчителя до	335

діагностичної діяльності	
5.2. Динаміка готовності майбутнього вчителя до діагностичної діяльності	353
Висновки до п'ятого розділу	373
Висновки	376
Список використаних джерел	390
Додатки	435

17. Огнев'юк В. О. Людина. Культура. Історія : [наук. вид.] / В. О. Огнев'юк, П. Кравченко. – К. : Генеза, 1999. – 156 с. – ISBN 966–504–112–6.

Анотація. Книга містить філософсько-соціологічне дослідження взаємозв'язків людини, культури та історії. Автори розглядають методологічні основи, своєрідність, соціальні функції історії як науки і навчального предмету, місце і роль історії в культурі, освіті та вихованні. Для філософів, істориків, педагогів.

Зміст

Передмова – 3;
Розділ I. Шлях до історії – 6;
Розділ II. Історія і культура – 65;
Розділ III. Людина і історія – 98;
Післяслово – 139;
Література – 148.

18. Огнев'юк В. О. Освіта в системі цінностей сталого людського розвитку : моногр. / В. О. Огнев'юк. – К. : Знання України, 2003. – 450 с. – ISBN 966–7999–80–7.

Анотація. Монографія є новітнім дослідженням вітчизняної сфери освіти в контексті цінностей сталого людського розвитку. Автор на основі філософського осмислення історично зумовлених тенденцій у розвитку сучасної освіти пропонує її нову модель, що нині формується в процесі трансформації українського суспільства та глобальних змін у світі. Розрахована на філософів, політологів, істориків, працівників освіти, державних службовців, діяльність яких спрямована на розвиток системи освіти, студентів та аспірантів, яких цікавить розвиток сфери освіти.

Зміст:

Переднє слово автора – 3.
Розділ I. Освіта в структурі українського суспільства XX ст. – 5.
Розділ II. Роль освіти у формуванні цінностей демократичного суспільства – 75.
Розділ III. Система освіти, соціальна сфера й ринкова економіка: проблема посилення взаємодії – 97.
Розділ IV. Освіта, наука й новітні технології в структурі пріоритетів XXI ст. – 201.

Розділ V. Освіта й культура в контексті сталого розвитку суспільства – 253.
Розділ VI. Цінності освіти як філософський чинник сталого розвитку – 315.
Розділ VII. Інтеграційні горизонти української освіти: відкритість системи й пріоритет національних інтересів – 385.
Післямова – 435.
Література – 437.

19. Огнев'юк В. О. Осягнення освіти : підсумки XX століття : [наук. вид.] / В. О. Огнев'юк. – К. : Навч. кн., 2003. – 111 с. – ISBN 966–7943–18–6.

Анотація. У книзі розглядаються історично зумовлені процеси розвитку вітчизняної освіти XX ст.. Особливу увагу приділено переломним періодам історії та їх впливу на формування відповідних освітніх моделей, зміст та систему освіти.

Історіософський аналіз, багатий фактичний матеріал, звернення до джерел дають можливість побачити тенденції та закономірності становлення національної системи освіти.

Зміст

Вступ – 4.

1. XX століття: трагедія, звершення, надія – 6.
 2. Чинник індустріального розвитку – 9.
 3. Національно-визвольні прагнення – 14.
 4. У змаганні за національну школу – 16.
 5. Втрата історичного шансу – 24.
 6. «Знаряддя диктатури пролетаріату» – 27.
 7. Між українізацією та класово-пролетарським вихованням – 32.
 8. Відлучення духовності – 38.
 9. Уніфікація освіти – 43.
 10. Уроки репресій – 46.
 11. Західноукраїнський екскурс – 48.
 12. Психоз класової боротьби – 51.
 13. Денаціоналізація та русифікація освіти – 54.
 14. Суперечності та досягнення передвоєнного періоду – 56.
 15. В епіцентрі війни – 61.
 16. Надія і розчарування повоєнного відродження – 64.
 17. Десталінізація – нова ідеологізація – 68.
 18. Нові виклики індустріальної епохи – 74.
 19. Конфлікт епох – 76.
 20. До гуманітарних пріоритетів сталого розвитку – 83.
 21. Виклики приватного сектора – 86.
 22. Нові функції освіти – 88.
 23. Проблеми розвитку – 91.
- Висновки – 105.
Література – 107.

20. Присяжнюк С. Динаміка показників біологічного віку та патологічного індексу студентів НАУ / С. Присяжнюк, М. Третяков // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту: наук. моногр. / ХДАДМ ; [редкол.: С. Єрмаков (гол. ред.), С. Дмитриев, В. Друзь і др.]. – Х., 2007. – С. 229–232. – ISBN 966-8106-13-X.

Анотація. Одним із факторів, що характеризують рівень здоров'я є показник біологічного віку. Наводяться результати наукових досліджень про вплив обсягу фізичного навантаження на динаміку біологічного віку студентів Національного аграрного університету.

21. Присяжнюк С. Вплив національної культури на розвиток фізичної культури в Україні / С. Присяжнюк // Фізичне виховання і спортивне вдосконалення студентів : сучасні інноваційні технології : наук. моногр. / ОНПУ; під ред. Раєвського Р. Т. – Одеса, 2008. – С. 46–49.

Анотація. У статті розглядають особливості впливу національної культури на розвиток фізичної культури серед різних верств населення України.

22. Присяжнюк С.

До обґрунтування необхідності включення дисципліни „Фізичне виховання” у соціально-гуманітарний блок дисциплін нефізкультурних вузів України / [С. Присяжнюк, Ю. Шкребтій, С. Канішевський та ін.] // Фізичне виховання і спортивне вдосконалення студентів : сучасні інноваційні технології : наук. моногр. / ОНПУ; під ред. Раєвського Р. Т. – Одеса, 2008. – С. 76–79.

Анотація. Узагальнення сучасних досліджень виявило, що сучасне промислове виробництво висуває всезростаючі вимоги до психофізичної та психофізіологічної підготовленості спеціалістів, що випускаються вищими навчальними закладами України. Про ці та інші проблеми обговорюється у даній роботі.

23. Присяжнюк С. Порівняльна характеристика показників біологічного віку та рівня фізичної підготовленості студентів Національного аграрного університету / С. Присяжнюк, В. Краснов // Фізичне виховання і спортивне вдосконалення студентів : сучасні інноваційні технології : наук. моногр. / ОНПУ ; під ред. Раєвського Р.Т. – Одеса, 2008. – С. 476–478.

Анотація. В статті проводиться аналіз результатів наукових досліджень з визначення біологічного віку та рівня фізичної підготовленості студентів Національного аграрного університету.

24. Присяжнюк С. Здоровий спосіб життя – основа здоров'я студентів / С. Присяжнюк, В. Краснов // Фізичне виховання і спортивне вдосконалення студентів : сучасні інноваційні технології : наук. моногр. / ОНПУ ; під ред. Раєвського Р. Т. – Одеса, 2008. – С. 502–504.

Анотація. Робота присвячена вивченню та аналізу рівня фізичного здоров'я та фізичної підготовленості студентства вищих навчальних закладів України.

25. Radzievski P. Chapter 24. Use of Intermittent Hypoxia Training in Different Sports. Intermittent Hypoxia : From Molecular Mechanisms To Clinical Applications / P. Radzievski and M. Radzievska. – Textbook, New York : Nova science, 2009. - S. 503–515.

ABSTRACT. Adaptation to hypoxia in different high altitude conditions has been widely used to increase athletes' working capacity in cyclic sports. Such training is shown to improve the performance endurance, and is almost obligatory in training for competitions at high altitudes. However, due to various difficulties in organization of the high-altitude training sessions in mountains, there is an apparent need for comparable substitutes of mountain training with the "mountain-like" conditions. The effects of normobaric intermittent hypoxic training (IHT) on the functional state, general physical ability, and the special working capacity of athletes have been studied at the Kiev Institute of Physical Culture since 1992. The method was further developed by Professor A.Z. Kolchinskaya, who proposed the Combined Hypoxic Training method. This chapter discusses the use of IHT in several kinds of sports: rowing, cycling (highway), track-and-field, athletics, sport's games, swimming, skating, skiing, horse sport (trotter breed horses), and short track. Apparently, IHT can be beneficial at any stage of sport activities: (a) IHT application during preliminary stages of annual training cycle allows athletes to start an immediate training for competitions sooner; (b) IHT course conducted at the competitive stage may increase an aerobic and an anaerobic capacities; (c) IHT (in combination with traditional sport training) may improve general and specific working capacities of sportspersons; (d) IHT course can also be an effective mean of rehabilitation after traumas. We conclude that IHT can be a beneficial part of a sport training process. It is important that IHT is especially effective when applied not during the exercise, but at rest.

ABSTRACT

INTRODUCTION

IHT IN CYCLIC KINDS OF SPORTS

IHT IN SPORTS GAMES (ACYCLIC SPORTS)

SPORT DISCIPLINES WITH EXTENSIVE INVOLVEMENT OF ANAEROBIC ENERGY-GENERATING PROCESSES

CONCLUSION

REFERENCES

26. Саух Ю. П. Філософія Буддизму. Глобалізаційний вимір : моногр. / Ю. П. Саух. – К. : МП «Леся», 2009. – 244 с. – ISBN 966–8126–57–2.

Анотація. В монографії здійснено компаративістський аналіз релігійно-філософського комплексу буддизму в контексті діалогу цивілізацій, який дозволив розкрити низку проблем пов'язаних як із сучасним постсекулярним світом, так і аксіологічною інтенцією буддизму у розрізі "ідеї великого синтезу" та глобалізації. Розкрито смисл буддистського аксіологічного алгоритму і світоглядних імперативів єдино сутності світу, які

”вписують” буддизм не лише в розгорнутий процес релігійного постмодернізму, але й вибудовують один з варіантів сучасного екогеософського світогляду.

Зміст

Передмова – 5.

1. Особливості буддизму як транснаціональної світоглядної системи – 12.
 - a. Стражденність як фундаментальна буддійська характеристика буття – 18.
 - b. Буддійський вимір людини. Вчення про ”не-душу” – 36.
 - c. Космологічна складова буддійського світоглядного комплексу – 54.
2. Онтогностична парадигма буддійської релігійно-філософської системи – 69.
 - a. Епістемологічні можливості та межі знання в буддизмі – 69.
 - b. Буддійська сотеріологічна модель “недвоїстості” самобуття – 87.
 - c. Особливості буддійського герменевтичного методу – 100.
3. Буддійська світоглядна система в дискурсі глобалізаційних ”тектонічних зрушень” та діалогу цивілізацій – 116.
 - a. Аксіологічний алгоритм буддійської світоглядної позиції в європейському цивілізаційному контексті – 117.
 - b. Буддійська ”єдиносутність” людини і світу як інтенції екоетики та філософії сталого розвитку – 138.
 - c. Світоглядна система буддизму в проекції “ідеї великого синтезу” – 154.

Узагальнення та висновки – 175.

Словник персоналій – 183.

Глосарій термінів – 186.

Література – 195.

27. Семчук Н. І. Проблема морального вибору у світоглядній орієнтації В. Винниченка : [наук. вид.] / Н. І. Семчук. – К. : Знання, 1998. – 22 с. – ISBN 996-7537-14-5.

Анотація. У роботі йдеться про цікаву і мало вивчену проблему морального вибору, яка визначила світоглядні позиції В. Винниченка і обумовила його дії як громадянина, митця і політичного діяча. Такий підхід дозволить і дещо по-іншому подивитися на «суперечливу» і «мінливу» постать українського письменника і політика. Призначена для широкого кола читачів.

Зміст

Вступ – 3.

«Художник, розіп’ятий на хресті політики» – 5.

Муженська доба – 17.

Нові смисложиттєві орієнтири – 19.

Література – 21.

28. Стадник М. М. Трансформація ставлення християнства до науки : моногр. / М. М. Стадник. – Переяслав-Хмельницький, 2006. – 226 с. – ISBN 966–81–2–7–4.

Анотація. в монографії розглядається проблема ставлення світової релігії християнства до науки, яка протягом віків мала різні прояви та еволюціонувала: від жорстокого переслідування науки в Середньовіччі до синтезу науки й релігії в наш час.

Зміст

Розділ 1. Християнські та філософські основи становлення пізнання – 5

Розділ 2. Гносеологічний аспект взаємовідносин між релігією і наукою – 41.

Розділ 3. Коадаптивні тенденції сучасної науки та релігії – 161.

Післямова – 223.

Література – 228.

29. Стадник М. М. Взаємовідношення християнства і науки : [моногр.] / М. М. Стадник. – Переяслав-Хмельницький, 2007. – 204 с.

Анотація. в монографії стверджується, що взаємовідношення і взаємовідносини науки й релігії, зокрема християнства, не завжди були толерантними. Хоча як наука, так і релігія можуть бути джерелом пізнання Всесвіту, буття, природи, досягнення культурних та морально-етичних ідеалів, однак між ними існували здебільшого антагоністичні відносини, які не подолані й досі.

Зміст

Розділ 1. Філософсько-християнські витоки становлення пізнання – 5.

Розділ 2. Зміна ставлення до науки у християнській традиції – 40.

Розділ 3. Гносеологічний аспект взаємовідношень між релігією та наукою – 146.

Післямова – 196.

Література – 201.

30. Уліщенко В. В. Специфіка інтерсуб'єктної взаємодії на уроках літератури / В. В. Уліщенко // Діалогічне прочитання української літератури : [кол. моногр.]. – К., 2007. – С. 366–390.

Анотація. У колективній монографії визначено методологічні засади, методику та моделі діалогічного вивчення української літератури, її інтегрування в загальноєвропейську культуру. Наукові праці авторів об'єднано концепцією взаємозв'язку таких галузей гуманітарного знання, як педагогіка, психологія, літературознавство, філософія, історія.

Книга розрахована на широке коло гуманітаріїв передовсім на викладачів, аспірантів, магістрантів, студентів філологічних факультетів вищих навчальних закладів.

Прикладний методичний аспект запропонованих текстів може бути використаний у практиці вчителів-словесників середніх шкіл.

31. Хоружа Л. Л. Етична компетентність майбутнього вчителя початкових класів : теорія і практика : моногр. / Л. Л. Хоружа. – К. : Преса України, 2003. – 319 с.

Анотація. Етична компетентність – основа педагогічної культури і професійності сучасного вчителя. В чому сутність етичної компетентності майбутнього вчителя початкових класів, як діагностувати і формувати утворення на рівні готовності до здійснення професійної діяльності – ці та інші питання розглядаються у монографії. Автор пропонує своє бачення проблеми, досліджує фактори і умови формування етичної компетентності учителя. Книга містить не лише теоретичні положення, а й методичні матеріали та практичні рекомендації. Прислужиться викладачам, студентам, аспірантам педагогічних ВНЗ, науковим працівникам.

Зміст

Передмова	5
РОЗДІЛ 1. Теоретико-методологічні аспекти проблеми етичної компетентності вчителя	9
1.1 Характеристика базових понять	9
1.2 Етико-педагогічні ідеї у працях вітчизняних і зарубіжних учених	27
1.3 Методологічні засади формування етичної компетентності вчителя	66
РОЗДІЛ 2. Етична компетентність учителя початкових класів як інваріантний компонент його професійної діяльності	83
2.1 Сутність і структура етичної компетентності майбутнього вчителя початкових класів	83
2.2 Етична компетентність учителя і розвиток молодшого школяра: соціально-педагогічний вплив	115
РОЗДІЛ 3. Діагностика сформованості етичної компетентності майбутнього вчителя початкових класів	133
3.1 Розвиток етичної компетентності як багатофакторний процес	133
3.2 Рівні сформованості етичної компетентності майбутніх учителів початкових класів та їх характеристика	148
3.3 Класифікація типових помилок етико-педагогічної поведінки вчителів початкових класів на етапі їх професійного становлення	167
РОЗДІЛ 4. Передумови формування етичної компетентності майбутнього вчителя початкових класів	174
4.1 Зміст професійно-педагогічної освіти як основа розвитку етичної компетентності майбутнього вчителя	174
4.2 Принципи процесу формування етичної компетентності вчителя	195
РОЗДІЛ 5. Процес і результати формування етичної компетентності майбутнього вчителя початкових класів в системі його професійної підготовки	200
5.1 Методика проведення експериментальної роботи	200

5.2	Модель формування етичної компетентності майбутнього вчителя	206
5.3	Процес формування етичної компетентності майбутнього вчителя	231
5.4	Динаміка сформованості етичної компетентності вчителів початкових класів в умовах експерименту	250
	Висновки	264
	Список використаних джерел	271
	Додатки	296